

* Z českých vlastí *

Rozhledy v politice, umění, národním životě a hospodářství.

Klub českých svobodomyšlných poslanců na říšské radě odbyval dne 24. ledna ve Vídni dvě schůze za předsednictví Dra. Pacáka. Ve schůzi dopolední věnoval předseda čestnou vzpomínku zesnulému poslanci Václavu Sehnalovi, načež členové klubu povstáním osvědčili svou soustrast. Předseda klubu podal pak zprávu o politické situaci od konce minulého kampaně až do poslední doby a zprávu svou zakončil sdělením o konferenci s bar. Gautschem. Po zevrubné debatě usneseno zaujati vůči vládě na ten čas stanovisko vyčkávané a stanovisko definitivní zaujmouti teprve dle skutků vládních. Usneseno pak pro případ, že navržena bude rozprava o vládním prohlášení, nehlasovat pro ni, jednak vzhledem na usnesené stanovisko vyčkávané, jednak vzhledem k tomu, že teprve z činů vlády o poměru české delegace k ní bude lze souditi a mluvit, také však proto, aby touto dobou nebylo oddalováno dále projednání předlohy, kterou se povoluje státní podpora k úlevě nouze, na kterou obyvatelstvo poškozené tak toužebně čeká. Z toho důvodu usneseno vzíti zpět pilné návrhy, bude-li to žádáno pouze vzhledem k nynější politické situaci. Dále usneseno, se slovanskými kluby pěstovat styky co nejpřátelštější a s českými ostatními navázati jednání o společenském postupu a domáhati se předlohy nouzové s celou rozhodností. — Ve schůzi odpolední jednalo se o příští říšské rady říšské, jednak její pořadí a taktickým postupu poslanců českých.

Stanovisko vyčkávací vůči vládě zaujali vedle českých lidových poslanců svobodomyšlných též poslanci české strany agrární.

Denní pořádek pro sněmovnu poslaneckou, jak se na něm strany usnesly, jest následovní: 1. Konečné projednání nouzové předlohy; 2. první čtení zákona o rekultivaci a 3. první čtení říšského rozpočtu státního pro rok 1905. — Aby se mohlo dojíti k projednání nouzového zákona, jakož i k prvnímu čtení druhých dvou zákonů, usnesly se všechny strany parlamentní — vjímeje české národní sociály a posl. Breitra — vzíti svoje pilné návrhy zpět.

Kronika událostí.

Pro spory s otcem si zoufal. Josef Sedmivlas, 18letý pokrývačský pomocník z Bezděkova, vrhl se v minulých dnech nedaleko obce pod příjezdějším vlakem a byl usmrcen. Za příčinu zoufalého odhodlání sebevraha udávají se rozmluky s jeho otcem.

Zastřelil se. V pondělí 23. ledna nalezen byl v Přelouči 24letý svobodný dělník Hron v komoře domku svých rodičů s hlavou prostřelenou, drže v ruce šestihlavňový revolver. Jak obyčejně, šla jej matka Anna Hronová do komory, v níž spával, budít a k svému velikému překvapení shledala, že syn jest mrtvý. Sebevrah střílel se as následkem poruchy mozkové, která často se u něho objevovala a pro niž byl nedávno ze svazu vojenského propuštěn.

Syn zastřelil otce. Z Hradce Králové se oznamuje: V těchto dnech rozléta se po Hradci Králové zpráva, že v nedaleké obci Bělčici zastřelen byl hajný Zábanský pytlák. Nikdo se tomu nedivil, jelikož lesy bělečské, patřící knížetvi pallaviccianskému, jsou plny pytláků, a hajný Zábanský,

již starý muž, měl s nimi po dlouhou řadu let co činiti. Soudní komise z Hradce Králové, která na místo děsného činu záhy se dostavila, zjistila, že hajný střelen byl na pokraji lesa z pušky z bezprostřední blízkosti ze zadu do hlavy ranou, která přivodila okamžitě smrt. Po nastalém usilovném pátrání zjištěno bylo, že stopy od mrtvoly hajného vedou zrovna do jeho hájovny a že stopy ty jsou od bot nejstaršího 16letého syna hajného Zábanského, který mezi tímto vyšetřováním komise své boty potají zahodil do studny, čímž pátrání po vražovi hajného Zábanského dostalo zcela jiný směr. Vypravoval pak, že zastřelil svého otce sám, ale jen pouhou náhodou. Nesl prý za otcem nabitou pušku a jak mu ji na pokraji podával, klouzl a vyšla rána. Jinak však o něm mluví veřejné mínění lidu. Syn hajného Zábanského prý byl lenoch; otec často mu vytýkal, že nic nechce pracovat, a takové domácí nehody přiměly asi syna, že svého otce zavraždil. Dalším vyšetřováním vjvidou za jisté na jevo podrobnosti této děsné otcovraždy.

Záhadné zastřelení hajného Ant. Kučírka z Cinsendorfu jest posud v severním okolí Brna stálým předmětem denních rozhovorů. Celá věc vzala nyní náhlý obrat. Po potulku zatčen byl v Brně jistý Kocourek, zv. "Tchoř", a dne 24. ledna zatčen byl v továrně Porgesovů v Král. Poli jeho bratr a odveden četníky k soudu do Brna, proto že na obou líp podezření z činu toho. Podnět k zatčení bratří Kocourků dalo vyprávění jisté mládky, která prý onoho dne, kdy hajný Kučírka byl zastřelen, potkala na silnici oba Kocourky. Ti ptali se jí, zdali neviděla hajného Kučírka. Přisvědčila, že právě před chvílí šel hajný na "Babu", a za krátko na to zaslechla prý dva výstřely. V první době nikomu se o tom nezmiňovala, obávajíc se, že by se na ní pomstili, ale pak přece jen někde o tom něco vykládala, až se doneslo ke sluchu četnictva. Dne 24. ledna odpol. přišel do Porgesovův továrny v Král. Poli z Brna jeden četník, jenž vyšetřoval Kocourka a pak se vzdálil. Kocourek prvotně udal, že v onen den, kdy se vražda hajného stala, byl zaměstnán v práci, ale jak později se zjistilo, nepracoval onoho dne. Dne 24. ledna večer před šestou hodinou přišel opět do továrny Porgesovův královopolský strážmistr Letocha. Jak spatřil Kocourka opět četníka, počal se chvěti na celém těle a když mu byly ruce poutány řetízky, dal se do hořkého pláče. Po té byl dopraven k zemsk. soudu do Brna. Zatčení Kocourkovo vyvolalo zvláště v Král. Poli velký rozruch.

Zodpovědnost chudé matky. Smrtečný úraz dětský projednáván byl trestním senátem v Praze. 34letá domkářka v Třebestovicích, odešla 23. listopadu m. r. poklízet do chléva, zanechavši ve světnici dvouletou svou dcerušku samotnou. Když vrátila se asi za čtvrt hodiny, nalezla světnici naplněnou dusivým dýmem, u okna pak děvčátko již mrtvo. Jak oheň asi vznikla, doposud se přesně nezjistilo. Mělo se zato, že snad vypadla z nevyhaslého ještě popelníku kamen jiskra do blízké otepi chvoje, než nebyla také vyloučena možnost, že dítě nalezelo na podlaze sirku nahodile pohozenou. Státní zastupitelstvo nezabývalo se však rozbořem těchto okolností, nýbrž shledavši v jednání Kučerové nedbalost, stíhalo ji pro

přečinu proti bezpečnosti života dle § 335. Obžalovaná domkářka při přečinění za hořkého pláče ujišťovala, že dítě chovála jako oko v hlavě, že jen z obavy, aby se venku nenastudilo, nevezala ho s sebou do chléva, kde pracovali musela, protože hoší rozvážel její muž právě na pole. Naprosto však popírala, že by byla zůstala ještě v popelníku jiskra, uvádějíc, že vařila snídaní již o 6. hodině, a že od té doby oheň dávno uhasl. Omluvy chudé domkářky plně potvrdil místní starosta Palounek, jenž vydal obžalované vysvědčení vzorné a milující matky, nezatajiv při tom úsudek svůj o tísni, v níž ocitl se zemědělský lid po loňských pohromách živelných. Po vřelém přimluvě obháje obžalované uznal i soud oprávněnost vývodů domkářčiných a prohlásil osvobozující rozsudek, prohlásiv výslovně, že za daných okolností mezi nimiž trdné poměry na venkově hrají roli nikoliv nepodstatnou, nelze obžalované vytýkati nedbalost, nehledě ani k tomu, že mohla nebezpečí předvídati tím méně, ježto ani šetřením nebylo lze zjistiti pravou příčinu smrti dítěte.

Vzpomínka na Holyrood, Kans.

(Přel. Vác. Přibyl, cest. jeř. Pbk. Záp.)

Vzdor tomu, že skutečně nad očekávání dobře se mi vedlo v tomto jinak útulném městečku, přece odhodlal jsem se konečně v neděli ráno vydati se na další cestu na jih, kde, doufám, nebudu se muset obávat, že snad zamrznu. Je to přece jenom "radostné cestování".

Holyrood utěšeně vzrůstá a od doby, kdy naposledy meškál jsem zde návštěvou, postaveno zde bylo několik pěkných budov. Také letos, jak jsem se dozvěděl, přibude zde opět několik nových budov. Jakmile jen příhodná doba tomu dovolí, tu p. J. F. Dlouhý, osvědčený stavitel a kontraktor, započne se svým společníkem započne nejprve se stavbou krásné residence pro p. Burmeistra a až s touto budou hotovi, čeká na ně podobná práce u p. Warea atd. Pan J. F. Dlouhý jest ve svém oboru mistrem a tu není divu, že každý s důvěrou se naň obrací.

Obchody touto dobou poněkud ochabily, a bylo skutečně vzácnou příležitostí, když některý z těch kurážnějších buď na koupi nutných potřeb aneb pro posílněnou do města na krátko aie jen zavítal. Tak zejména byli to následující krajané, již po věšinou v okolí dobře zatížené farmy vlastní: Ed. Matouš, Louis Franci, Vác. Říha, Jos. Kraft, Jan Kaplický, Jos. Loula, Jos. Homolka, Emil Basl, Frank Novotný, Fr. Cipra atd. a F. R. Zajíc.

Kdykoliv několik těchto bodrých a uvědomělých rolníků do města přijelo, tu nebyla nouze o veselou zábavu, během níž byl vždy značný počet ne snad torped japonských vypálen, ale pěním moka naplněných lahví na zdraví chrabrých Rusů a jiných časových událostí vypit. Nebylo téměř ani jediného, kdo by si byl "Pokrok" u mne neobjednal a zvláště nyní, kdy budou, jak nám slíbeno, podávány zprávy ze zdejšího okolí, není pochyby, že "Kanský Pokrok" v nejbližší budoucnosti již nebude chyběti ani v jediné české domácnosti.

Naši krajané, ve městě buď obchody vlastníci aneb všelikou jinou prací se živící, vesměs zdárně prospívají a těší se bez odporu blahobytu. Tak na př. p. Frank Doleček, kterýž jedině prací rukou svých čestně živí svou čestnou rodinu, má sázku, že krmitel, kterého má k zabiti připraveného, bude vážit 500 liber. Tedy zle mu není. Avšak "mrška", aby ho zabil, dokud jsem tam byl, to

ustavičně měl nějakou výmluvu. Pěkný to "krýgskamerád"! Veliče potěšen byl jsem seznamením se s p. Čeňkem Sekavcem, mladým inteligentním strojníkem Čoučk vlastní "parní mlátičku" a jelikož jest výborným řemeslníkem, rozumí dobře svému stroji. Proto během mláčené nevl. kde by dříve měl s prací počítati. V zimě odpočívá, při čemž zároveň stroj pro příští sezonu opravuje, tak aby nijak v pilné práci nebyl zdržován. Nepříznivé počasí nemálo též zdrželo naše české kováře, neboť jak pan Souček, tak i Adolf a Jan Dolečkovi nemohli v dílnách pro třešnuté mrazy žádnou práci konati. Adolf už to přece nějak předržel, neboť když neopravoval automobil, tu si zase někdo z farmy přijel, aby, když ne nic jiného, aspoň větrák mu do pořádku uvedl. A třeba mrzlo až praštilo, Adolf šel, jest dobrák, má srdce veliké a při tom jako mášlo měkké. Kdyby někdo v noci o pomoc jej požádal, neodfukne nikomu. Hůře však jest s Janem. Ten jest práci zvyklým a nebyť toho, že jej milená ženuška obdává statným klučinou, tu neví, co by si počal. Takto se má aspoň čím zabývat. Nesmím též zapomenouti zmíniti se o novém českém podniku. Jest to veřejná stáj a půjčovna koní, již vlastní a ku všeobecné spokojenosti řídí pp. Zdeněk a Miloš Zajícové. Zajíc umí sice hezky rychle běhati, ale když Zdeněk zapřáhne jeden z jeho pěkných potahů, tak jest radost s ním jeti. Dostalo se mi vzácné příležitosti, že po dlouhých letech zase jednou mohl jsem na saních se projeti. Vyjeli jsme

spolu ráno po šesté hodině do Bushton. Cesta ubíhala rychle a než jsme se nadáli, byli jsme u nádraží. Během jízdy přeběhl nám přes cestu zajíc a tu Zdeněk prorokoval dle staré pranostiky neštěstí. Nevěděl sice určitě, co nás potká, ale potkalo nás. Takto nikdo nepřel sice k úrazu, za to ale vlak, který měl v brzku přijeti, byl tři hodiny zpozděný, konečně ze třech hodin došlo až na pět hodin a místo ráno v 7:40 vyjel jsem v 1:30 odpoledne, následkem čehož zmeškál jsem i potom ostatní vlaky. Během čekání vzpomněl jsem si na p. Jana Kaplického, když totiž tvrdil, že se mi z Holyrood nechce a na mou obhajobu, že nemám pomoh' mi peníze na cestu kolektovati. Pan Kaplický nikoho nezarmoutí a s radostí potřebným vypomáhá. Výborným společníkem jest též p. Anton Slavíček, žoviální to hostinský, kterýž mnohou trpkou zkušenost má za sebou a ví, jak jest perné, když člověk přijde do ciziny. Na cestách svých překonal s p. Jos. Loulou mnohou neznáz a až dnešní doby daří se mu znamenitě, proto přece nezhrdíl a má zvláště po cizince uzaání. Ví, že když člověk jde na vojnu, potřebuje také "munici". Nemalými díky za přátelské pohostění jsem zavázán ct. rodinám pp. Fr. Dlouhého a Adolfa Dolečka. Buďte ujištěni, přátelé, že nikdy vám toho nezapomenu! Dále srdečně děkuji všem těm, již v tak hojně mi přebývat mňj ve svém středu mi zpřijemovali. S toužebností budu očekávat příští novinky z Holyrood. — Podruhé více, prozatím všem "Na zdar!"

STORZ BLUE RIBBON
A BEER FOR EXACTING PEOPLE

Ono obsahuje výživné látky čistého ječmenného sladu a živost a příchut' importovaného českého chmele. Naše artezská studně jest 900 stop hluboká. Vaření se děje processem přesně Storzovým. Pijte je v městě. Objednejte si bednu pro domácnost.

Storz Brewing Co.
Omaha

"Metzova" piva.

Jest uznáváno všemi milovníky dobrého piva za nejlepší v trhu. Pijte "METZOVO" k váli svému zdraví.

Telefon 119.

METZ BROS. BREWING CO. vaří a lahvuji jen výborné pivo.

Pro stůl.

Ti, kdož dovedou oceniti výborný stolní nápoj oblíbí si zajisté naše "GOLD TOP" lahvévé pivo. Jest lehké, perlicí se a řízné a jako jest zdravé, jest i chutné. Vyrobeno jest z nejlepšího chmele, vybraného ječmene a čisté vody—není v něm ani jedině přisady, jež by byla škodlivá neb nezdravá. Není to laciné pivo v nižádném smyslu, ale jest to jedno z nejlepších, a ti, kteříž je jednou okusili, stali se fádnyými našimi zákazníky.

Dodává se v bednách a sice v lahách kvartových neb pátových. Objednejte si u svého obchodníka aneb telefonem.—Tel. Omaha 1542; So. Omaha 8.

JETTER BREWING CO., vaří a lahvuji výborné pivo
SOUTH OMAHA, NEB.